

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

З А К О Н

за ратифициране на Спогодбата между Република България и Кралство Саудитска Арабия за избягване на двойното данъчно облагане по отношение на данъците върху доходите и предотвратяване на отклонението от данъчно облагане

Член единствен. Ратифицира Спогодбата между Република България и Кралство Саудитска Арабия за избягване на двойното данъчно облагане по отношение на данъците върху доходите и предотвратяване на отклонението от данъчно облагане, подписана на 29 ноември 2017 г. в Риад.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2018 г.
и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Кааянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за ратифициране на Спогодбата между Република България и Кралство Саудитска Арабия за избягване на двойното данъчно облагане по отношение на данъците върху доходите и предотвратяване на отклонението от данъчно облагане

На 29 ноември 2017 г. в Риад беше подписана Спогодба между Република България и Кралство Саудитска Арабия за избягване на двойното данъчно облагане по отношение на данъците върху доходите и предотвратяване на отклонението от данъчно облагане.

Кралство Саудитска Арабия е най-голямата арабска страна в Азия и най-богатата на петрол страна в света, но двустранните икономически отношения с Република България не са развити в достатъчна степен. Необходими са действия в тази насока, тъй като съществуват сфери с перспективи за развитие, като енергетика, селско стопанство, строителство (изграждане на иригационни съоръжения, пътища, жп линии), където Република България може да има активно участие. Налице са добри перспективи за активизиране и стимулиране на двустранното икономическо сътрудничество между двете държави. Кралство Саудитска Арабия представлява перспективен партньор за търговско-икономическата активност на България като нов пазар за инвестиране на свободни капитали.

Бъдещият инвестиционен интерес и създаването на благоприятни условия за сътрудничество между двете държави обуславят необходимостта от предоставяне на облекчено от данъчна гледна точка третиране на доходите и печалбите на техните местни лица, което ще ги стимулира да осъществяват стопанска дейност в другата държава в различни приоритетни отрасли. Това предполага наличието на Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, която е важен елемент от междудържавната договорна база. Спогодбата ще доведе до стимулиране на стопанската и инвестиционната активност между България и Саудитска Арабия, което е в интерес и на двете държави. След влизането ѝ в сила подписаната спогодба ще бъде ефективен инструмент за регулиране по най-благоприятен и взаимноизгоден начин на всички проблеми между България и Саудитска

Арабия в областта на международното двойно данъчно облагане. Тя ще съдейства за насырчаване и укрепване на икономическото и всяко друго сътрудничество между двете държави във взаимен интерес.

Спогодбата подлежи на ратифициране от Народното събрание със закон на основание чл. 85, ал. 1, т. 7 от Конституцията на Република България.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Томислав Дончев)

СПОГОДБА
МЕЖДУ
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И КРАЛСТВО САУДИТСКА АРАБИЯ
ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ
ПО ОТНОШЕНИЕ НА ДАНЪЦИТЕ ВЪРХУ ДОХОДИТЕ И ПРЕДОТВРАТИВАНЕ
НА ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Република България и Кралство Саудитска Арабия,

Желаейки да разширят своите икономически отношения и да подобрят своето сътрудничество в данъчната област,

Възнамерявайки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане по отношение на данъците върху доходите без да създават възможности за необлагане или намалено облагане чрез отклонение или заобикаляне на облагането, включително чрез споразумения за заобикаляне на спогодбите, насочени към получаване на облекчения, предвидени в тази Спогодба, в непряка полза на местни лица на трети държави,

се договориха, както следва:

Член 1
Обхват по отношение на лицата

Тази Спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2
Данъци, за които се прилага Спогодбата

1. Тази Спогодба се прилага за данъци върху доходите, налагани от едната договаряща държава или от нейни административни подразделения или органи на местна власт, независимо от начина, по който се събират.
2. За данъци върху доходите се считат всички данъци, наложени върху общия доход или върху елементи от дохода, включително данъците върху печалбите от прехвърляне на движимо или недвижимо имущество.
3. Съществуващите данъци, за които се прилага Спогодбата, са по-специално:
 - a) в случая на Република България:
 - (i) данъкът върху доходите на физическите лица;
 - (ii) корпоративният подоходен данък;
 - (iii) латентният данък;
(наричани по-нататък „български данък“);
 - b) в случая на Кралство Саудитска Арабия:
 - (i) Закатът;
 - (ii) данъкът върху доходите, включително данъкът върху инвестициите в природен газ;
(наричани по-нататък „саудитски данък“).
4. Разпоредбите на Спогодбата ще се прилагат и за всички идентични или подобни по естеството си данъци, които са въведени от която и да е от договарящите държави след датата на подписване на Спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Член 3
Общи определения

1. За целите на тази Спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:
 - a) терминът „България“ означава Република България, а когато се употребява в географски смисъл, означава територията и териториалното

- море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, в които упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;
- б) терминът „Кралство Саудитска Арабия“ означава територията на Кралство Саудитска Арабия, която също така включва пространството отвъд териториалните води, където Кралство Саудитска Арабия упражнява своите суверенни права и юрисдикция върху водите, морското дъно, подпочвеното пространство и природните богатства по силата на своето право и международното право;
- в) термините „едната договаряща държава“ и „другата договаряща държава“ означават България или Кралство Саудитска Арабия според изискванията на контекста;
- г) терминът „лице“ включва физическо лице, дружество и всяко друго сдружение от лица, включително държавата, нейните административни подразделения или органи на местна власт;
- д) терминът „дружество“ означава всяко юридическо лице или всяко образувание, което се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;
- е) термините „предприятие на едната договаряща държава“ и „предприятие на другата договаряща държава“ означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;
- ж) терминът „национално лице“ означава:
- (i) всяко физическо лице, притежаващо гражданство на едната договаряща държава;
 - (ii) всяко юридическо лице, гражданско дружество или асоциация, чийто статут се основава на действащите закони в едната договаряща държава;
- з) терминът „международн транспорт“ означава всеки превоз с кораб, самолет или пътно превозно средство, използвани от предприятие на едната договаряща държава, освен когато такива превозни средства се използват единствено между места, намиращи се в другата договаряща държава;
- и) терминът „компетентен орган“ означава:
- (i) в случая на България, министърът на финансите или упълномощен представител;

- (ii) в случая на Кралство Саудитска Арабия, Министерство на финансите, представявано от министъра на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на Спогодбата във всеки момент от едната договаряща държава всеки термин, който не е определен в нея, има значението, което му придава към този момент законодателството на тази държава по отношение на данъците, за които се прилага Спогодбата, освен ако контекстът не изисква друго, като всяко значение съгласно приложимите данъчни закони на тази държава ще има предимство по отношение на значението на този термин, определено в други закони на тази държава.

Член 4 Местно лице

1. За целите на тази Спогодба терминът „местно лице на едната договаряща държава“ означава:

- a) всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради своето местожителство, местопребиваване, място на учредяване, място на управление или всеки друг критерий от подобно естество, като също включва тази държава и всяко нейно административно подразделение или нейн орган на местна власт;
- b) юридическо лице, организирано съгласно законите на едната договаряща държава, което не подлежи на данъчно облагане или в общия случай е освободено от данъчно облагане в тази държава и е установено и поддържано в тази държава:
 - (i) за религиозни, благотворителни, образователни, научни или други подобни цели; или
 - (ii) да предоставя пенсии или други подобни обезщетения.

Този термин обаче не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава.

2. Когато въз основа на разпоредбите на ал. I на този член едно физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, неговото положение се определя, както следва:

- a) то се счита за местно лице само на договарящата държава, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете договарящи държави, то се счита за местно лице само на договарящата държава, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);
- b) ако договарящата държава, в която е центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище

- в нито една от двете държави, то се счита местно лице само на договарящата държава, в която обично пребивава;
- в) ако то обично пребивава в двете договарящи държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице само на договарящата държава, на която е гражданин;
- г) ако то е гражданин и на двете договарящи държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1 на този член лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, компетентните органи на договарящите държавите ще положат усилия чрез взаимно споразумение да определят договарящата държава, на която това лице ще се счита за местно лице за целите на тази Спогодба, като се имат предвид неговото място на действително управление, място на учредяване или създаване по друг начин, както и всички други относими фактори.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази Спогодба терминът „място на стопанска дейност“ означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.
2. Терминът „място на стопанска дейност“ включва по-специално:
 - а) място на управление;
 - б) клон;
 - в) офис;
 - г) фабрика;
 - д) работилница;
 - е) всяко място за добиване на природни богатства.
3. Терминът „място на стопанска дейност“ включва също така:
 - а) строителна площадка, строителен, монтажен или инсталационен обект или надзорни дейности, свързани с тях, само ако такава площадка, обект или дейности продължават за период, по-дълъг от шест месеца;
 - б) предоставянето на услуги, включително консултантски услуги, от предприятие чрез работници или служители или друг персонал, нает от предприятието за тази цел, но само когато дейностите с такъв характер продължават (за същия или свързан проект) в едната държава за период или периоди, надвишаващи шест месеца в рамките на всеки дванадесетмесечен период.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът „място на стопанска дейност“ не включва:

- а) използването на съоръжения единствено с цел складиране или излагане на стоки, принадлежащи на предприятието;
- б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието единствено с цел складиране или излагане;
- в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;
- г) поддържането на определено място на дейност единствено за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;
- д) поддържането на определено място на дейност само за извършване на всяка друга дейност за предприятието, която има подготвителен или спомагателен характер;
- е) поддържане на определено място на дейност само за осъществяване на което и да е съчетание от посочените в букви от „а“ до „д“ дейности, при положение че тази дейност или, в случая на буква „е“, цялостната дейност на това определено място на дейност, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член, но като се имат предвид разпоредбите на ал. б на този член, когато лице действа в едната договаряща държава за предприятие и:

- а) обичайно сключва договори или обичайно има основна роля, водеща до сключването на договори, които са сключвани рутинно без съществени изменения от предприятието, и тези договори са от името на предприятието, или за прехвърлянето на собственост върху или за предоставяне правото на ползване на имущество, притежавано от това предприятие, или за което това предприятие има право на ползване, или за предоставянето на услуги от това предприятие, или
- б) обичайно поддържа в тази държава запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, от които то редовно доставя стоки за сметка на това предприятие,

се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази договаряща държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на това лице са ограничени до тези, посочени в ал. 4 на този член, които ако бяха извършени чрез определено място на дейност, не биха направили това определено място на дейност място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Алинея 5 на този член няма да се прилага, когато лицето, действащо в едната договаряща държава за предприятие от другата договаряща държава, извършва стопанска дейност в първата посочена договаряща държава като представител с

независим статут и действа за предприятието в обичайните граници на тази дейност. Когато обаче лице действа изцяло или почти изцяло за едно или повече предприятия, с които то е тясно свързано, това лице няма да се счита, че е представител с независим статут по смисъла на тази алинея по отношение на всяко такова предприятие.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави само по себе си което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

Член 6 **Доходи от недвижимо имущество**

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско или горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Терминът „недвижимо имущество“ има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добърък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодоползването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото на разработване на минерални залежки, извори и други природни ресурси. Морски кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбата на ал. 1 на този член се прилага по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 на този член се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие, както и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7 **Печалби от стопанска дейност**

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се

облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислена към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3 на този член, когато предприятие на едната договаряща държава извърши стопанска дейност в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се там, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше отделно и самостоятелно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност, се допуска приспадане на разходите, извършени за целите на дейността на мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място. Независимо от това, такова приспадане няма да се допуска по отношение на суми, ако такива са налице, платени (освен при възстановяване на действителни разходи) от мястото на стопанска дейност на седалището на предприятието или на някой от другите му офиси под формата на авторски и лицензионни възнаграждения, такси или други подобни плащания за правото на използване на патенти или други права или под формата на комисионна за извършване на специфични услуги или за управление, или, освен в случай на банкова дейност, под формата на доходи от вземания за дълг във връзка с парични средства, предоставени на мястото на стопанска дейност. Също така няма да се вземат предвид при определяне на печалбите на мястото на стопанска дейност начислените суми (различни от възстановяване на действителни разходи) от мястото на стопанска дейност на седалището на предприятието или на някои от другите му офиси под формата на авторски и лицензионни възнаграждения, такси или други подобни плащания за използването на патенти или други права или под формата на комисионна за извършени специфични услуги или за управление, или, освен в случаите на банкова дейност, под формата на доходи от вземания за дълг във връзка с парични средства, предоставени на седалището на предприятието или на някой от неговите други офиси.

4. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

5. Печалбите от стопанска дейност, получени от предприятие на едната договаряща държава от износа на стоки за другата договаряща държава, няма да се облагат с данък в тази друга договаряща държава. Когато договорите за износ включват и други дейности, извършвани в другата договаряща държава чрез място на стопанска дейност, печалбите, получени от такива дейности, могат да бъдат облагани в тази друга договаряща държава.

6. Терминът „печалби от стопанска дейност“ не включва печалбите или доходите, получени от извършването на лични услуги от физическо лице в качеството му на

работник или служител или в качеството му на самостоятелно лице.

7. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази Спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Морски, въздушен и пътен транспорт

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от използване на кораби, самолети или пътни превозни средства в международния транспорт се облагат само в тази държава.

2. Печалбите, получени от използване на кораби или самолети в международния транспорт, включват също и:

- a) печалбите, получени от отдаване под наем на кораби или самолети с екипаж (за определено време или за определено пътуване) или без екипаж, използвани в международния транспорт; и
- b) печалбите, получени от използването или отдаването под наем на контейнери и съпътстващо оборудване, използвани в международния транспорт,

когато това отдаване под наем или използване, в зависимост от конкретния случай, е съпътстващо по отношение на доходите от такова използване на кораби или самолети.

3. Разпоредбата на ал. 1 на този член се прилагат също и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Свързани предприятия

1. Когато:

- a) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или капитала на предприятие на другата договаряща държава, или
- b) един и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или капитала на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансовые отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от

предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответна корекция на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такава корекция се вземат предвид другите разпоредби на тази Спогодба и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират един с друг.

Член 10 Дивиденти

1. Дивидентите, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга договаряща държава.

2. Въпреки това такива дивиденти могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако притежателят на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така начисленият данък няма да надвишава 5 процента от брутната сума на дивидентите.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът „дивиденти“, употребен в този член, означава доходи от акции, „жуисанс“ акции или „жуисанс“ права, минни акции, акции на учредители или други права, даващи право на участие в печалбите, с изключение на вземания за дълг, както и доходи от други права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции, в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършива стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършива в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В такъв

случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 на тази Спогодба, в зависимост от конкретния случай.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участнието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, разположени в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби на дружеството, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

Член 11 Доходи от вземания за дълг

1. Доход от вземания за дълг, възникнал в едната договаряща държава и платен на местно лице на другата договаряща държава, може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, такъв доход от вземания за дълг може да се облага с данък и в договарящата държава, в която възниква, и съобразно законодателството на тази договаряща държава, но когато притежателят на този доход е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава 5 процента от брутната сума на дохода от вземания за дълг.

3. Терминът „доход от вземания за дълг“, използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали е обезначен или не с ипотека и дали носи или не правото на участие в печалбите на дължника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове или облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за доход от вземания за дълг за целите на този член.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член не се прилагат, ако притежателят на дохода от вземания за дълг, който е местно лице на едната договаряща държава, извърши стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхожда доходът от вземания за дълг, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извърши в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плаща доходът, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 на тази Спогодба, в зависимост от конкретния случай.

5. Доходът от вземания за дълг се счита за възникнал в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на дохода от вземания за дълг, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на дохода и този доход е за сметка на такова място на стопанска дейност или определена база, се счита, че такъв доход произхожда от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя на дохода или между тях двамата и някое друго лице сумата на дохода от вземания за дълг, като се има предвид задължението, за което се изплаща, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната посочена сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази договаряща държава, но ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения е местно лице на другата договаряща държава, така наложеният данък няма да надвишава:

- a) 5 процента от брутната сума на авторските и лицензионните възнаграждения за ползването или на правото на ползване на промишлено, търговско или научно оборудване;
- b) 10 процента от брутната сума на авторските и лицензионните възнаграждения във всички останали случаи.

3. Терминът „авторски и лицензионни възнаграждения“, използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми, или филми, или записи за радио или телевизионно излъчване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването или за правото на използване на

всяко промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация (ноу-хай), отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения, който е местно лице на едната договаряща държава, извърши стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извърши в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или имуществото, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 на тази Спогодба, в зависимост от конкретния случай.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платецът е местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения и тези авторски и лицензионни възнаграждения са за сметка на такова място на стопанска дейност или определена база, се счита, че тези авторски и лицензионни възнаграждения възникват в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеца и притежателя или между тях двамата и някое друго лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеца и притежателя при липсата на такива взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната посочена сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13 Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 на тази Спогодба и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава или на движимо имущество,

отнасящо се до определена база, на разположение на местно лице на едната договаряща държава в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, могат да се облагат с данък в тази друга договаряща държава.

3. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на кораби, самолети или пътни превозни средства, използвани в международния транспорт, или на движимо имущество, свързано с използването на такива превозни средства, се облагат с данък само в тази държава.

4. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на акции или други подобни права в дружество, различни от тези, които са регистрирани на признат борсов пазар, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

5. Печалбите, произхождащи от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в предходните алиней на този член, се облагат с данък само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14 Независими лични услуги

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава от извършване на професионални услуги или други дейности с независим характер, се облагат само в тази държава освен в следните случаи, когато такива доходи могат също да се облагат с данък в другата договаряща държава:

- a) ако лицето има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за извършване на своята дейност; в този случай само тази част от доходите, каквато е причислена към тази определена база, може да се облага с данък в тази друга държава; или
- b) ако неговият престой в другата договаряща държава е за период или периоди, възлизащи на или надвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година; в този случай само такава част от доходите, каквато е получена от осъществената в тази друга държава дейност, може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Терминът „професионални услуги“ включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15
Доходи от трудово правоотношение

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 16, 18, 19 и 21 на тази Спогодба, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбата на ал. I на този член, възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага с данък само в първата посочена държава, ако:

- a) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесет месечен период, започващ или завършващ в съответната данъчна година, и
- b) възнаграждението е платено от или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава, и
- c) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, което работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член, възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, самолет или пътно превозно средство, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, може да се облага с данък в тази договаряща държава.

Член 16
Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 17
Художествени изпълнители и спортсти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 на тази Спогодба, доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или като музикант, или като спортст, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност, извършвана от художествен изпълнител или спортсист в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортсист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15 на тази Спогодба, могат да се облагат с данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортсист.

3. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от дейности, извършвани в другата договаряща държава, както е предвидено в ал. 1 и 2 на този член, се освобождават от данък в тази друга договаряща държава, ако посещението в тази друга договаряща държава е подкрепено основно от публични фондове на първата посочена договаряща държава, нейно административно подразделение или неин орган на местна власт или се осъществява по силата на споразумение или договореност за културен обмен между правителствата на договарящите държави.

Член 18

Пенсии

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 19, ал. 2 на тази Спогодба, пенсии и други подобни плащания във връзка с трудово правоотношение в миналото, изплатени на местно лице на едната договаряща, се облагат с данък само в тази държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 на този член, пенсии и други плащания, извършени въз основа на публична схема, която е част от системата за социално осигуряване на едната договаряща държава, нейно административно подразделение или неин орган на местна власт, се облагат с данък само в тази държава.

Член 19

Държавна служба

1. a) Заплати, надници и други подобни възнаграждения, различни от пенсии, изплатени от едната договаряща държава или нейно административно подразделение или неин орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава или подразделение или орган, се облагат с данък само в тази държава.
b) Такива заплати, надници и други подобни възнаграждения обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази друга държава, което:
 - (i) е гражданин на тази държава; или
 - (ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2.
 - a) Всяка пенсия, изплатена от или за сметка на фондове, създадени от едната договаряща държава, нейно административно, подразделение или неин орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или подразделение или орган, се облагат с данък само в тази държава.
 - b) Такава пенсия обаче се облага с данък само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази друга договаряща държава.
3. Разпоредбите на чл. 15, 16, 17 и 18 от таза Спогодба се прилагат по отношение на заплати, надници, пенсии и други подобни възнаграждения за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или нейно административно подразделение или неин орган на местна власт.

Член 20

Студенти

Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в тази държава при условие, че тези плащания са от източници извън тази държава.

Член 21

Преподаватели и научни работници

Възнаграждения, които преподавател или научен работник, който е или е бил местно лице на едната договаряща държава непосредствено преди да бъде поканен или да посети другата договаряща държава с цел преподаване или извършване на научно изследване в училище, колеж, университет или друга призната образователна или изследователска институция, получава във връзка с такава дейност, не се облагат с данък в тази друга договаряща държава за период, който не надвишава три години от датата на неговото първо посещение за тази цел в тази друга договаряща държава.

Член 22

Други доходи

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, независимо от техния източник, които не са изрично посочени в предходните членове на тази Спогодба, се облагат с данък само в тази държава.
2. Разпоредбите на ал. 1 на този член не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в чл. 6, ал. 2 на тази

Спогодба, когато притежателят на такива доходи като местно лице на едната договаряща държава извърши стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност или извърши в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или имуществото, във връзка с които се изплаща доходът, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 на тази Спогодба, в зависимост от конкретния случай.

Член 23

Методи за избягване на двойното данъчно облагане

1. Двойното данъчно облагане се избягва, както следва:
 - a) когато местно лице на едната договаряща държава получава доходи, които, в съответствие с разпоредбите на тази Спогодба, могат да се облагат с данък в другата договаряща държава, тогава първата договаряща държава допуска като приспадане от данъка върху доходите на това местно лице сума, равна на данъка върху доходите, платен в другата договаряща държава. Такова приспадане обаче няма да надвиши тази част от данъка върху доходите, изчислен преди приспадането, която е причислена към доходите, които могат да бъдат обложени с данък в другата договаряща държава;
 - b) когато, в съответствие с която и да е разпоредба на тази Спогодба, полученият доход от местно лице на едната договаряща държава е освободен от облагане с данък в тази договаряща държава, такава договаряща държава може независимо от това да вземе предвид освободения доход при изчисляване на размера на данъка върху останалия доход на това местно лице.
2. В случая на Кралство Саудитска Арабия методите за избягване на двойното данъчно облагане няма да засягат разпоредбите във връзка с режима за събиране на Закат.

Член 24

Працедура за взаимно споразумение

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази Спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своя случай пред компетентния орган на която и да е от договарящите държави. Случаят трябва да бъде представен в срок три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази Спогодба.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно, и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, полага усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие с тази Спогодба. Всяко постигнато споразумение се прилага независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.
3. Компетентните органи на договарящите държави полагат усилия да разрешат посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на тази Спогодба. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане за случаи, които не са предвидени в тази Спогодба.
4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват помежду си, включително чрез съвместна комисия, състояща се от тях или техни представители, с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи.

Член 25

Обмен на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави си разменят такава информация, за която може да се предвиди, че е от значение за изпълнение разпоредбите на тази Спогодба или за администрирането или прилагането на вътрешните законодателства относно данъци от всякакъв вид и описание, наложени от страна на договарящите държави или техни административни подразделения или органи на местна власт, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на Спогодбата. Обменът на информация не е ограничен от чл. 1 и 2 на тази Спогодба.
2. Всяка информация, получена съгласно ал. 1 на този член от едната договаряща държава, се счита за поверителна също както информацията, получена съобразно вътрешното законодателство на тази държава, и се разкрива само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, решаването на жалби във връзка с данъците, посочени в ал. 1 на този член, или с контрола върху горните дейности. Такива лица или органи ще използват информацията само за такива цели. Те могат да разкриват информацията на съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения. Независимо от горното, информация, получена от едната договаряща държава, може да бъде използвана за други цели, когато тази информация може да бъде използвана за такива други цели съгласно законодателствата на двете държави и компетентният орган на предоставящата държава разреши такова използване.
3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

- a) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;
- b) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по обичайна административна процедура на тази или на другата договаряща държава;

v) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена, икономическа или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

4. Когато едната договаряща държава поисква информация в съответствие с този член, другата договаряща държава използва своите способи за събиране на информация, за да набави поисканата информация, дори когато тази друга държава може да не се нуждае от тази информация за собствени данъчни цели. Задължението по предходното изречение се ограничава от ал. 3 на този член, но в никакъв случай това ограничение няма да се разглежда като даващо право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че няма собствен интерес от такава информация.

5. Разпоредбите на ал. 3 на този член в никакъв случай няма да се разглеждат като даващи право на едната договаряща държава да откаже предоставянето на информация само поради това, че информацията се пази от банка, друга финансова институция, номиниран представител или лице, което действа като агент или фидуциар, или поради това, че информацията е свързана с участие в определено лице.

Член 26 Специални разпоредби

Независимо от останалите разпоредби на тази Спогодба, доходите, посочени в чл. 10 и чл. 11 на тази Спогодба, които са получени от правителството на едната договаряща държава, се облагат само в тази договаряща държава.

Член 27 Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Нищо в тази Спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби, предоставяни съгласно общите норми на международното право или разпоредбите на специални споразумения.

Член 28
Допълнителни разпоредби

1. Нищо в тази Спогодба не засяга прилагането на вътрешните разпоредби по отношение предотвратяване на отклонението или заобикалянето на данъчно облагане.
2. Независимо от другите разпоредби на тази Спогодба, облекчение съгласно тази Спогодба не се предоставят по отношение на елемент от доход, ако може обосновано да се приеме, като се вземат предвид всички относими факти и обстоятелства, че получаването на това облекчение е една от основните цели на всяка договореност или сделка, които имат за резултат пряко или непряко това облекчение.
3. Нищо в тази Спогодба не засяга действието на който и да е закон на едната договаряща държава, свързан с данък, налаган върху доходи от застрахователни дейности, получени от лица, които не са местни. Във всеки случай данъкът, наложен върху такъв доход, няма да надвишава 5 процента от брутната сума на дохода.

Член 29
Влизане в сила

1. Всяка от договарящите държави уведомява писмено другата по дипломатически път, че са изпълнени процедурите на нейното законодателство за влизане в сила на тази Спогодба. Спогодбата влиза в сила на първия ден от месец, следващ месец, в който е получено по-късното от тези уведомления.
2. Разпоредбите на Спогодбата се прилагат:
 - a) по отношение на данъци, удържани при източника, за суми, платени на или след първия ден на януари, следващ датата, на която тази Спогодба влиза в сила;
 - b) по отношение на други данъци за данъчни години, започващи на или след първия ден на януари, следващ датата, на която тази Спогодба влиза в сила.

Член 30
Прекратяване

1. Тази Спогодба остава в сила за неопределено време, но всяка от договарящите държави може да прекрати тази Спогодба по дипломатически път, като писмено уведоми другата договаряща държава за прекратяването не по-късно от 30 юни на всяка календарна година, започваща пет години след годината, в която тази Спогодба е влязла в сила.
2. В такъв случай Спогодбата престава да действа:

- a) по отношение на данъци, удържани при източника, за суми, платени след края на календарната година, в която е изпратено уведомлението;
- b) по отношение на други данъци, за данъчни години, започващи след края на календарната година, в която е изпратено уведомлението.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ НА ГОРНОТО, долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази Спогодба.

СЪСТАВЕНА в два екземпляра в Рияд на 29 ноември 2017 г., съответстващ на 11/3/1439 г. по Хиджра, на български, арабски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

ЗА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Екатерина Захариева
Заместник министър-
председател по правосъдната
реформа и министър на
външните работи

ЗА КРАЛСТВО САУДИСКА АРАБИЯ

Мохамед бин Абдулла Ал-Джадаан
Министър на финансите

ПРОТОКОЛ

При подписването на Спогодбата между Република България и Кралство Саудитска Арабия за избягване на двойното данъчно облагане по отношение на данъците върху доходите и предотвратяване на отклонението от данъчно облагане, долуподписаните страни се споразумяха, че следните разпоредби са неразделна част от Спогодбата:

1. По отношение на чл. 5 от Спогодбата:

a) Счита се, че когато:

- (i) предприятие на едната договаряща държава извършва дейност в другата договаряща държава чрез място, което представлява строителна площадка или строителен или монтажен обект, или извършва надзорни дейности във връзка с такова място, и тези дейности се извършват за периоди, които не продължават общо повече от шест месеца, и
- (ii) свързани дейности, осъществявани на същата строителна площадка или строителен или монтажен обект в различни периоди от време, всеки от които надвишава 30 дни, извършвани от едно или повече предприятия, които са тясно свързани с първото посочено предприятие,

тези различни периоди от време се прибавят към общия период, през който първото посочено предприятие е извършвало дейности на тази строителна площадка или строителен или монтажен обект.

b) Алинея 4 на този член не се прилага за определено място на дейност, което се използва или поддържа от предприятие, ако същото предприятие или тясно свързано с него предприятие извършива стопански дейности на същото място или на друго място в същата договаряща държава и:

- (i) това място или другото място представлява място на стопанска дейност за предприятието или за тясно свързаното предприятие съгласно разпоредбите на този член; или
- (ii) цялостната дейност, произтичаща от съчетаването на дейностите, извършвани от двете предприятия на същото място или от същото предприятие или тясно свързаните предприятия на двете места, не е от подготвителен или спомагателен характер,

при условие че стопанските дейности, извършвани от двете предприятия на същото място или от същото предприятие или от тясно свързаните предприятия на двете места, представляват допълващи се функции, които са част от цялостна стопанска операция.

- в) За целите на този член, едно лице е тясно свързано с предприятие или с друго лице, ако въз основа на всички относими факти и обстоятелства то няма контрол върху другото или и двете са под контрола на едни и същи лица или предприятия. Във всеки случай едно лице се счита за тясно свързано с предприятие или с друго лице, ако притежава пряко или непряко повече от 50 процента участие в другото (или в случай на дружество – повече от 50 процента от съвкупното право на глас и стойност на акциите на дружеството или от участието в дружеството) или ако друго лице притежава пряко или непряко повече от 50 процента от участието (или в случай на дружество – повече от 50 процента от съвкупното право на глас и стойност на акциите на дружеството или от участието в дружеството) в лицето и предприятието.
2. По отношение на чл. 10 от Спогодбата се счита, че:
- Терминът „дивиденти“, определен в ал. 3 на този член, включва и доходи, получени от пълна или частична ликвидация на дружество.
 - Когато печалби, получени от предприятие на едната договаряща държава чрез място на стопанска дейност, намиращо се в другата договаряща държава, са обложени съгласно чл. 7 на Спогодбата, остатъкът от тези печалби може да са облага в тази друга договаряща държава, като така начисленият данък няма да надвишава 5 процента.
 - Дивиденти, които представляват скрито разпределение на печалбата съгласно действащото законодателство в България, се облагат съгласно законодателството на България.
3. По отношение на чл. 11 от Спогодбата се счита, че доходи от вземания за дълг, възникнали в едната договаряща държава и изплатени на пенсионен фонд, който е местно лице на другата договаряща държава и е притежател на този доход, се облагат с данък само в тази друга договаряща държава.
4. По отношение на чл. 26 от Спогодбата, терминът „правителство на едната договаряща държава“ включва:
- по отношение на България:
 - Българската народна банка;
 - Българската банка за развитие; и
 - всяко лице, изцяло притежавано от правителството на България;
 - по отношение на Кралство Саудитска Арабия:
 - Паричният орган на Кралство Саудитска Арабия (SAMA);
 - Саудитският фонд за развитие;

- (iii) Държавният инвестиционен фонд;
- (iv) Държавната пенсионна агенция;
- (v) Главната организация за социално осигуряване; и
- (vi) всяко лице, изцяло притежавано от правителството на Кралство Саудитска Арабия.

5. В случай че Кралство Саудитска Арабия въведе данък върху доходите, приложим по отношение на неговите граждани, които са местни лица на Кралство Саудитска Арабия, или съществуващият данък бъде съответно изменен, двете договарящи държави ще започнат преговори чрез размяна на дипломатически ноти с цел да въведат в Спогодбата разпоредба за недискриминация.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ НА ГОРНОТО, долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха този Протокол.

СЪСТАВЕН в два екземпляра в Рияд на 29 ноември 2017 г., съответстващ на 11/3/1439 г. по Хиджра, на български, арабски и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

ЗА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Екатерина Захариева
Заместник министър-
председател по правосъдната
реформа и министър на
външните работи

ЗА КРАЛСТВО САУДИТСКА АРАБИЯ

Мохамед бин Абдулла Ал-Джадаан
Министър на финансите



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 449

от 29 юни 2018 година

ЗА ПРЕДЛОЖЕНИЕ ДО НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ЗА РАТИФИЦИРАНЕ
НА СПОГОДБАТА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И КРАЛСТВО
САУДИТСКА АРАБИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО
ОБЛАГАНЕ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ДАНЪЦИТЕ ВЪРХУ ДОХОДИТЕ И
ПРЕДОТВРАТИЯНАНЕ НА ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

На основание чл. 15, ал. 1 от Закона за международните договори на
Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

- Одобрява Спогодбата между Република България и Кралство Саудитска Арабия за избягване на двойното данъчно облагане по отношение на данъците върху доходите и предотвратяване на отклонението от данъчно облагане, подписана на 29 ноември 2017 г. в Риад.
- Предлага на Народното събрание на основание чл. 85, ал. 1, т. 7 от Конституцията на Република България да ратифицира със закон спогодбата по т. 1.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Томислав Дончев

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:

/Апостол Михов/





РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№.....02.01-71.....

... 29 ... юни ... 2018 г.

ДО

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
вх.№ 802-02-14
дата 02 / 04 2018 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 85, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....449..... на Министерския съвет от 2018 г. проект на Закон за ратифициране на Спогодбата между Република България и Кралство Саудитска Арабия за избягване на двойното данъчно облагане по отношение на данъците върху доходите и предотвратяване на отклонението от данъчно облагане.

ПРИЛОЖЕНИЕ: Съгласно текста.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(*Симеон Симеонов*)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО
СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 850-01-145/03.07. 2018 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за ратифициране на Спогодбата между Република България и Кралство Саудитска Арабия за избягване на двойното данъчно облагане по отношение на данъците върху доходите и предотвратяване на отклонението от данъчно облагане, № 802-02-17, внесен от Министерски съвет на 02.07.2018 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по бюджет и финанси

Комисии:

- Комисия по външна политика

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**



~~~